

Міністерство освіти і науки України
Державна наукова установа «Інститут модернізації змісту освіти»
Інститут педагогіки НАПН України
Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України
Київський університет імені Бориса Грінченка
Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя
Державна науково-педагогічна бібліотека імені В.О.Сухомлинського
Телавський державний університет імені Я. Гогешвілі (Грузія)
Державна вища професійна школа у м. Хелм (Польща)

ПОЧАТКОВА ОСВІТА: ІСТОРІЯ, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої Дню початкової освіти

20 – 21 жовтня 2016 року

Ніжин

ЗМІСТ

Андрусенко І.В. Навчальна діяльність молодших школярів як засіб формування екологічних умінь.....	6
Авраменко А.М. Бесіда як метод навчання на уроках у початкових класах.....	7
Аніщук А.М. Наступність і перспективність з навчання дітей рідної мови в ДНЗ та початковій школі.....	9
Білоусова Н.В. Здоров'язберігаючі технології в початковій школі.....	11
Бойко О.Г. Критерії, показники та рівні готовності студентів до формування в учнів початкової школи математичних понять.....	12
Бондар І.В. Індивідуальний підхід до дітей молодшого шкільного віку.....	14
Бондаренко Г.Л. Змістове забезпечення підготовки вчителя до мовленнєво-риторичної діяльності в США та Європі.....	16
Бондаренко Г.Г. Методика використання групових форм роботи на уроках в об'єднаних класах мілікомплексної початкової школи.....	18
Брусник С.А., Бочарнікова Н.Г. Пошук шляхів до цілісного благополуччя учнів початкової школи: погляд через роки.....	21
Брісман Т.Г. Диференційоване навчання молодших школярів на уроках природознавства.....	23
Вишнівська Н.В. Змістове забезпечення підготовки педагогів шкіл-інтернатів до виховання милосердя в учнів молодшого шкільного віку.....	25
Висовень А.С. Інтерактивні технології навчання молодших школярів.....	27
Воропай В.О. Роль взаємодії сім'ї та школи у вихованні молодшого школяра.....	28
Гавриленко Т.Л. До питання про зовнішню покласну диференціацію у початковій освіті в Україні (70-ті – 90-ті рр. XX ст.).....	30
Гавліцька А.В. Деструктивність у розвитку емоційно-вольової сфери як маркер психологічних проблем особистості молодшого школяра.....	32
Гетьман Т.О. Психолого-педагогічні засади розвитку фізичного здоров'я молодших школярів.....	34
Гнед І.В. Особливості діагностування готовності 6-7 річних дітей до навчання в школі.....	36
Гордіснюк Т.В. Суспільствознавство в початковій школі: історичний огляд.....	38
Гранкіна І.М., Мамон Л.А., Хорольська Н.І. Формування інтелектуальної мобільності учнів початкової школи засобами міжпредметних stem-інтегрованих занять.....	39
Демченко Н.М. Проблеми вдосконалення професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи у ВНЗ.....	41
Дещко О.О., Колесник Д.В. Проблема підручників за новими програмами початкової школи.....	43
Дорош А.М. Проблема морального виховання в історії педагогічної думки.....	45
Дробязко С.В., Орел О.В. Шлях у світ природи.....	47
Дубовик Т.М., Кропфа М.М. Інноваційні підходи до використання дидактичних ігор на уроках математики у початковій школі.....	49
Дубровська Л.О. Система дидактичних ігор як засіб ефективності навчально-виховного процесу у сучасній початковій школі.....	50
Дубровський В.Л. Позакласна робота з математики у початковій школі: теоретичний аспект.....	52
Сфименко А.А. Реалізація принципу наочності в навчанні молодшого школяра.....	54
Заміятна О. Л. Проблема професійної адаптації вчителя початкової школи в Україні в історичному контексті.....	56
Зарудня О.М. Моніторингові дослідження професійної діяльності вчителя початкової школи.....	58
Зеленько О. М. Дослідницько-проектна діяльність в початковій школі як засіб формування життєвої компетентності учня.....	59

Ліпичук Л.В. Використання арт-терапії як інноваційного засобу особистісно орієнтованого виховання дітей в умовах початкової школи	61	Пісоцька Л.М. Реалізація змісту трудового виховання в днз як умова підготовки дітей до навчання у школі	119
Ільчишенко Н.М. Система позакласної виховної роботи з дітьми молодшого шкільного віку у сучасному позашкільному закладі	63	Пісоцький О.П. Формування інтелектуального потенціалу особистості в студентському віці як умова професійної підготовки майбутніх фахівців гуманітарного профілю.....	122
Кв'ятківська І.В. Педагогічні інновації в початковій освіті	65	Петрик І.С. Формування почуття відповідальності в молодших школярів	124
Киличенко Н.С. Змістове забезпечення формування комунікативної компетентності майбутніх учителів початкової школи під час педагогічної практики	67	Петрик М.І. Формування у молодших школярів дбайливого ставлення до природи в позаурочній виховній роботі	125
Кічук Н.В. Про один із підходів до вдосконалення професійної підготовки майбутніх педагогів	69	Петрович О.В. Розвиток творчих здібностей молодших школярів	126
Книш М.О., Адамова А.А. Новий держстандарт початкової освіти	71	Повторева С.М., Мазур Л.О. Розвиток початкової ланки української освіти: від "школи радості" до деградації.....	128
Коваленко С. І. Педагогічна інноватика як історико-педагогічний процес.....	73	Романенко Л.В. Формування математичних понять в учнів початкової школи	130
Ковтошок Ю.П. Формування морально-етичних цінностей молодших школярів засобами українського народознавства	75	Романенко К.А. Змістово-технологічне забезпечення спостережень учнів початкової школи на уроках природознавства.....	132
Козачок Я.В. Гендерні аспекти виховання молодших школярів.....	76	Самаріна С.І. Формування дисциплінованої поведінки молодших школярів: пошук ефективних методів і прийомів	133
Конончук А.І. Деякі аспекти теоретико-методологічної підготовки соціальних працівників до проведення наукових досліджень	77	Самойленко О.В., Філоненко О.С. Роль інформаційно-комунікаційних технологій у професійній підготовці майбутнього вчителя початкових класів	134
Конончук Д.І. Соціально-педагогічний аспект діяльності дитячих оздоровчих таборів.....	80	Сергієнко Н.М. Формування лідерської позиції у молодших школярів у позаурочній діяльності.....	138
Конончук О.А. Забезпечення наступності у попередженні агресивної поведінки дітей старшого дошкільного – молодшого шкільного віку.....	82	Сісєл-пікова Н.О. Тренінг як засіб ефективної співпраці вчителя початкової школи з батьками	139
Кочерга О.М. Актуальні проблеми підготовки вчителя початкової школи до роботи з обдарованими учнями.....	84	Слісаренко М.С. Роль взаємодії сім'ї та школи у вихованні молодшого школяра.....	141
Крицька К.С. Використання наочних методів на уроках інформатики в початковій школі	87	Тонконог І.В. Ідеї педагогічної майстерності учителя початкової школи в педагогічній спадщині М.С.Григоревського	143
Кричківська Т.Д. Соціально-психологічні чинники дезадаптивної поведінки молодших школярів.....	89	Удовичко І.О. Місце і роль дидактичних ігор в активізації навчання учнів молодшої школи	144
Крук О.С., Іванюк М.М. Проблеми оцінювання в початковій школі за новою концепцією	91	Фенчак Л.М. Проектувальні уміння майбутніх фахівців початкової освіти важливий складник їх організаційно-управлінської компетентності	146
Лавренюк М.В. Підготовка майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій на уроках української мови та літературного читання.....	92	Химінець А.О. Формування еколого-економічних цінностей в учнів початкової школи у контексті реформування освіти.....	148
Лазак Н.В. Формування народного світогляду молодших школярів на уроках "Я у світі"	94	Ходосенко І.В., Силлива К.С., Подобна Н.В. Взаємодія вчителя і батьків учнів початкової школи у вихованні.....	150
Матвієнко С.І. Забезпечення засад передшкільної освіти у змісті професійної підготовки майбутніх вихователів	96	Цик І.С. Індивідуальний підхід до дітей молодшого шкільного віку	151
Мешкова А.В. Роль засобів наочності у процесі навчання молодших учнів.....	98	Chovriy Sofiya. Training teachers for transcarpathian schools (second half of XIX – at the beginning of XX century).....	152
Мочан Т.М. Діяльнісний вимір впровадження пропедевтичного курсу "інформатика" в початковій школі	99	Шевчук М.О. Емпатійне сприймання художнього образу музичного твору молодшими школярами	155
Мусієнко М.В. Педагогічна спадщина В.О.Сухомлинського – основа формування творчої особистості молодшого школяра.....	101	Шкарбан Л.В. Зміст підготовки вчителя початкової школи до роботи з ліворуками дітьми	157
Нечипоренко К.П. Формування інтелектуально-творчих умінь учнів у початкових школах радянської України (друга половина ХХ століття).....	103	Яременко Н.Г., Лисня О.А., Кікіна Л.В., Петренко Л.Б., Дідик О.В. Ефективність використання акмеологічної складової позашкільної освіти у розвитку творчої обдарованості молодшого школяра	159
Новгородська Ю.Г. Формування інформаційної культури майбутнього вчителя початкових класів	104	Яременко І.І. Статеве виховання дітей молодшого шкільного віку	161
Овсяннікова О.С. Мовленнєва культура вчителя	106		
Олабіна І.В., Долгорук О.П. Шкільні неспішності дітей початкової школи	108		
Олійр М.П. Навчально-методичне забезпечення процесу формування комунікативної компетентності майбутніх учителів початкових класів	109		
Онопрієнко О.В. Сучасні підходи до організації контролю й оцінювання навчальних досягнень молодших школярів	111		
Падул Н.О. Інтегроване навчання в початковій школі	114		
Пенькова С.Д., Якименко Н.С. Організація навчально-пізнавальної діяльності молодших школярів на інтерактивних уроках математики	115		
Порядченко Л.А. Інноваційні підходи до формування навичок зв'язного описового мовлення учнів початкової школи	117		

Проблема формування творчої особистості молодшого школяра розглядається з різних поглядів, і глибших змін освітній процес не зазнав. У свій час В.О.Сухомлинський зробив великий внесок у педагогіку молодшого школяра. Йому вдалось виховати творчо мислячу особистість, і він подав необхідні матеріали для того, щоб суспільство мало можливість продовжити саме те, що він створив на основі власних досліджень[5]. На жаль, часові періоди змусили припинити його інновації в школах, але наразі проблема почала прогресувати.

Надзвичайно важливим етапом у становленні творчої особистості В. О. Сухомлинський вважав молодший шкільний вік, який характеризується чистотою та безпосередністю сприйняття, незвичайністю та багатством уяви, безмежністю фантазії, потребою вигадувати та створювати, здатністю захоплюватися й дивуватися, яскраво виражати свої емоції[1].

Учений був глибоко переконаний, що творчості треба і можна вчитися. Для здійснення поступального розвитку творчого потенціалу молодших школярів педагог використовував у процесі навчання завдання творчого характеру, що сприяли розвитку продуктивності мислення та формуванню навичок самостійного розв'язання певних протиріч чи проблем, також створював ситуації, які активізували творчу активність учнів (ініціатива у виборі завдань, їх розв'язанні, організації пошукової пізнавальної діяльності тощо). Великі можливості для організації творчої діяльності дітей мали і нестандартні уроки: уроки мислення, уроки-мандрівки, уроки творчості, уроки-ігри та ін[1].

Педагог чимало часу приділяв визначенню умов навчання: побудова навчального виховного процесу на засадах етизації та соціалізації життя дитини; інтеграція змісту освіти з опорою на краснорічність; спрямованість навчального процесу на розвиток мислення учнів; демократизація та гуманізація взаємин між вчителем і учнями; визнання науково-дослідницької функції як визначальної в професійній діяльності вчителя.

В.О. Сухомлинський велике значення надає діагностичній діяльності вчителя, тобто вважає першочерговим завданням – всебічно дослідити учнів, встановити “фактичні дані” рівень їхнього розумового розвитку”, а вже потім планувати методи навчання і виховання. Вчений писав, що предметом особливої уваги педагогічного колективу є індивідуальна робота з дітьми, які мають нахил до того чи іншого виду інтелектуальної діяльності: методичні організації уроків, у системі позакласної роботи, у формуванні духовних інтересів колективу – скрізь здійснюється розвиток обдарованих, виховання розуму, творчих здібностей учнів[4].

Василь Олександрович надавав великого значення розвитку у школярів свідомого ставлення до навчання, до оволодіння знаннями як найважливішою життєвою потребою. Його думку, всі педагогічні пошуки перетворюються на ніщо, коли учень не бажає вчитися, коли у нього відсутня впевненість у своїх силах, віра в можливість подолання труднощів. Також наполягав на необхідності гармонії середовища й слова. Слово – найтонший інструмент учителя. Виховна сила слова – в позиції, в точці зору вихователя, в його ставленні до людей, до світу. Слово стимулює самовиховання, оскільки пробуджує внутрішні сили, допомагає дитині побачити щось незрівнянно вище й значніше, ніж повсякденний особистого життя. Вітчизну, народ, суспільні й особистісні взаємовідносини[2].

Вчений стверджував, що переживання успіху, в той же час, викликає позитивне ставлення до творчої діяльності, сприяє набуттю певного життєвого досвіду, навичок самостійної діяльності і поведінки, більш чіткого усвідомлення загальної і часткової цілі. Вислідом цього з'являється свідоме прагнення до самоосвіти, самовдосконалення, самонавчання, набуття відповідних вмінь та навичок щодо творчого розв'язання проблем, не зупинятися на півдорозі, тобто поступово здійснюється становлення тих властивостей і якостей, які складаються в творчих здібностей особистості[3].

Багаторічні спостереження переконали педагога, що формуванню творчої особистості молодшого школяра сприяє і художня творчість (малювання, ліплення, вишивання, вишивання тощо), у процесі якої розвиваються особистісні якості – активність, відкритість, свобода самовираження, творча уява, творча самореалізація та ін., що визначають результати характеристики творчої особистості[1].

Необхідною умовою виникнення дитячої творчості, його джерелом є також музична творчість. У дітей пробуджувалася уява, народжувалися яскраві картини, фантастичні образи. Так, перебуваючи під впливом мелодій Е.Гріга, “діти малювали у своїй уяві казкові ліси, непролазні ліси, добрих і злих істот. Наймовчазнішим хотілося говорити; дитячі руки тяглися до олівця й альбому, хотілося відбити на папері казкові образи”[1].

Висновки. Великий педагог розробив власну систему формування творчої особистості молодшого школяра, структурними елементами якої були, природа, постійна взаємодія з природою, краса, співпереживання, творча думка, творча праця. Прогресивні педагогічні погляди В.О.Сухомлинського на розвиток розумових сил, творчого мислення дітей молодшого шкільного віку не втрачають своєї актуальності і сьогодні. Тому їх ґрунтовне вивчення та впровадження в практику сучасних освітніх навчальних закладів є перспективними подальших наукових розвідок.

Список використаних джерел

1. Гавриленко Т.В. О. Сухомлинський про формування творчої особистості молодшого школяра / Т. Гавриленко // Наукові записки [Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка]. Сер. : Педагогічні науки. - 2013. - Вип. 123(1). - С. 128-132. - Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nz_p_2013_123\(1\)_35](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nz_p_2013_123(1)_35).
2. Сисоєва С.О. Основи педагогічної творчості. Підручник. – К.: Міленіум, 2006. – 144 с.
3. Соколовська О. С. Роль педагогічної спадщини В. О. Сухомлинського у формуванні творчої особистості / О. С. Соколовська // Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія : Педагогічні науки. - 2015. - № 2. - С. 162-167. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdup_2015_2_35.
4. Стадніченко С. Педагогічні погляди В. О. Сухомлинського про розвиток творчої особистості школярів / С. Стадніченко // Наукові записки [Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка]. Сер. : Педагогічні науки. - 2013. - Вип. 123(2). - С. 320-324. - Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nz_p_2013_123\(2\)_83](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nz_p_2013_123(2)_83).
5. Сухомлинський В.О. Сто порад учителям / В.О.Сухомлинський.-К.: Радянська школа, 1988.- 654с.

Нечипоренко К.П. кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри початкової освіти Київського університету імені Бориса Грінченка **ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНО-ТВОРЧИХ УМІВ УЧНІВ У ПОЧАТКОВИХ ШКОЛАХ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХХ СТОЛІТТЯ)**

Модернізація сучасної школи передбачає орієнтацію освіти не лише на засвоєння учнями певної суми знань, але й на всебічний розвиток особистості, зокрема формування предметних, загальнопредметних та спеціально-предметних компетентностей школярів.

Важливою складовою всіх вище зазначених компетентностей є, на нашу думку, інтелектуально-творчі вміння, формування яких дозволить молодшому школяру у подальшому житті успішно вирішувати завдання різної складності як у старшій школі, так і у дорослому житті.

Як показав аналіз наукових праць, поняття “інтелектуально-творчі вміння” було введено не так давно і воно є синтезом інтелектуальних і творчих умінь. Отже, для розуміння сутності цього поняття, важливими є дослідження вчених саме інтелектуальних і творчих умінь.

У дидактиці існують кілька класифікацій інтелектуальних умінь. Проаналізувавши їх, до інтелектуальних умінь було віднесено: аналіз, синтез, порівняння, абстрагування, систематизація, узагальнення. У своєму дослідженні до творчих умінь ми відносимо такі: шукати деталі, формувати нові положення, прогнозувати, генерувати і, цеї, фантазувати.

Інтелектуально-творчі вміння учнів початкової школи визначасмо як "здатність особистості застосовувати знання у практичній діяльності, створюючи новий, оригінальний продукт, що є результатом мисленнєво-творчої діяльності" [1, с. 8]. До них відносимо вміння визначати, аналізувати, порівнювати, синтезувати, розмірковувати, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, конкретизувати, систематизувати, класифікувати, доводити, обґрунтовувати, узагальнювати, створювати власні продукти (казки, вірші тощо) використовуючи навчальний матеріал), планувати свої подальші дії.

У процесі історико-педагогічного і змістово-методичного аналізу проблеми формування інтелектуально-творчих умінь учнів початкових шкіл України другої половини XX – початку XXI століття, на основі соціально-економічних, суспільно-політичних та педагогічних критеріїв, нами було визначено етапи формування зазначених умінь учнів початкових шкіл України в період трансформації радянської системи освіти (1958–1991 роки), а саме: 1958–1964 – формування інтелектуальних умінь учнів з метою застосування їх у суспільно-корисній праці для зміцнення зв'язку школи з життям; 1964–1984 – розвиток інтелектуальних і творчих умінь учнів в умовах оновлення шкільної освіти відповідно до потреб науково-технічного прогресу; 1984–1991 – удосконалення змісту, форм і методів розвитку інтелектуально-творчих умінь у процесі реформування загальноосвітньої школи [1].

У цей період з'являються нові освітні течії, а саме: розвивальне і проблемне навчання, педагогіка співробітництва, авторські школи, в концепціях яких приділялась значна увага розвитку інтелектуальних і творчих умінь. У працях вітчизняних учених усе частіше порушувалися питання щодо інтелектуального розвитку учнів, формування у них творчих умінь, які мають базуватися на глибоких теоретичних знаннях.

Список використаних джерел

1. Нечипоренко К. П. Розвиток інтелектуально-творчих умінь учнів у початкових школах України другої половини XX – початку XXI століття : автореф. дис. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.01 / К. П. Нечипоренко. – К., 2015. – 20 с.
2. Сухомлинський В.О. Вибрані твори: в 5 т. / В. О. Сухомлинський. – К. : Рад. школа, 1976. – Т. 1. : Проблеми виховання всебічно розвиненої особистості. – С. 53–206.
3. ЦДАВ України, ф. 166, оп. 2, спр. 2188.

Новгородська І.

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

Однією з домінуючих тенденцій розвитку цивілізації сьогодення є глобалізація інформатизація суспільства: збільшення обсягу інформації, стрімкий розвиток нових інформаційних технологій. Саме ці процеси актуалізують необхідність інформатизації системи освіти. Проблема фахової підготовки висококваліфікованих кадрів, які володіють високим рівнем інформаційної культури (ІК), готові застосовувати ІТКТ у навчально-виховному процесі, управлінні освітою, беруть активну участь у процесі інформатизації освіти.

Важливість формування інформаційної культури особистості цілком усвідомлено, що свідчать педагогічні дослідження С.О. Гунько, І.М. Смирнової, Л.Л. Макаренки, Кивлюк, А.М. Коломієць та ін. Науковці доводять, що зараз інформаційна культура розглядається як обов'язковий складник загальної культури фахівця будь-якого профілю й якої необхідно формувати у студентів під час навчання на всіх факультетах навчальних закладів з урахуванням специфіки відповідного фаху.

Дати вичерпне означення ІК особистості фахівця сьогодні майже неможливо внаслідок надзвичайної динамічності цього поняття. Дану дефініцію розглядають, як:

- системне утворення особистості, яке інтегрує знання про основні методи інформаційно-комунікаційних технологій, вміння застосовувати наявну інформацію для вирішення прикладних завдань, навички використання персонального комп'ютера і технологій з метою здібності представити інформацію в зрозумілій формі, орієнтує на розширення та поглиблення знань, моральну відповідальність за наслідки розповсюдження інформації

знань, моральну відповідальність за наслідки розповсюдження інформації (М.О. Дитонченко);

- професійну здатність педагога на основі глибокого розуміння інформації, знань, вмінь, навичок її обробки та зберігання ефективно здійснювати навчально-виховний процес (І.С. Гунько);

- комплексну характеристику особистісних і професійних якостей, які відповідають вимогам суспільної і професійної діяльності, де визначальним чинником є всебічна інформатизація (І.В. Вишпинська);

- здатність та потребу фахівця використовувати доступні інформаційні можливості для системного й усвідомленого пошуку нового знання, його інтерпретації та розповсюдження (Ю.С. Брановський);

- інформаційну компоненту людської культури в цілому, що характеризує рівень всіх інформаційних процесів і відносин, які здійснюються в суспільстві (Е.П. Семенюк);

- цілісну методичну систему, що є фундаментальною умовою успішного виконання професійних функцій з організації ефективного вивчення молодшими школярами навчальних предметів і результатом професійно-педагогічної підготовки вчителя (І.М. Смирнова).

Нам імпонує трактування ІК майбутнього вчителя початкових класів, що запропоувала А.М. Коломієць. Вчена розглядає дане явище як "інтегроване особистісне утворення, яке є системою ціннісних орієнтацій, знань, умінь і навичок формування потреби в інформації, здійснення пошуку необхідної інформації з усієї сукупності інформаційних ресурсів, відбору, оцінювання, збереження знайденої інформації, інтеграції, структурування та використання в навчально-виховному процесі початкової школи інформаційних телекомунікаційних технологій, зокрема комп'ютерних дидактичних ігор" [4 с.407-408].

ІК майбутнього вчителя як інтегративне явище включає в себе:

- розуміння сутності інформації та інформаційних процесів, їх ролі в пізнанні навколишньої дійсності та творчої діяльності людини;

- володіння навичками застосування персонального комп'ютера, зокрема вміння працювати з клавіатурою, дисплеєм, з програмним забезпеченням персонального комп'ютера;

- розуміння ролі комп'ютера як ефективного засобу навчальної діяльності, ролі програмного супроводу процесу навчання, зокрема педагогічних програмних засобів;

- вміння організувати пошук, добір комп'ютерної інформації, необхідної для розв'язання навчальних завдань;

- наявність уявлень про алгоритм, його властивості та форми опису; уявлень про бази даних, інформаційно-пошукові системи, Інтернет тощо [3 с.12].

Розглянуті поняття "інформаційна культура", "інформаційна культура майбутнього вчителя початкових класів" крізь призму педагогічних досліджень дають можливість визначити зміст і структурні компоненти зазначеної дефініції.

На думку С.Т. Булгакової, у складі інформаційної культури суб'єктів навчання у фаховій підготовці можливе виділення трьох компонентів:

- когнітивного, що характеризується знаннями про закони функціонування інформації в суспільстві, інформаційні технології, а також про їхнє прикладне значення для професійної діяльності; алгоритмічність й самостійність мислення як основою комп'ютерної діяльності;

- мотиваційного, який базується на пізнавальному інтересі до інформаційних технологій;

- ціннісно-смыслового, що задає загальну орієнтацію, допомагає планувати й моделювати майбутнє, вирішувати питання, пов'язані з отриманням, зберіганням і використанням інформації, дає змогу адекватно оцінювати свої інформаційні інтереси й цілі, сприяє самостійному вибору лінії поведінки та несенню відповідальності за особисті дії [2].

У ході наукового пошуку з'ясовано, що інформаційну культуру необхідно формувати у вчителів під час навчання з урахуванням специфіки відповідного фаху та з дотриманням певних умов: